

PREZYDENT MIASTA OPOLA

GOK-RWO.3137.000020.2017
GOK-RWO.KW-001827/17

Opole, 24 października 2017 r.

reprezentowana przez

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Na podstawie art. 14j §1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r., poz. 201 ze zm.) w związku z art. 6q ust.1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r., poz. 1289) Prezydent Miasta Opola stwierdza, że stanowisko przedstawione we wniosku z dnia 5 lipca 2017 r. o wydanie pisemnej interpretacji przepisów dotyczącej zakresu i sposobu zastosowania postanowień dotyczących minimalnej ilości wytwarzanych odpadów komunalnych oraz ilości pojemników przeznaczonych do zbierania tego rodzaju odpadów, zawartych w uchwale nr XXXI/571/16 Rady Miasta Opola z dnia 29 września 2016 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Opola (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z dnia 11 października 2016 r., poz. 2082 z późn. zm., zwanej dalej także Regulaminem), w szczególności ich wpływu na treść deklaracji dotyczącej wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi sporządzanej przez właściciela nieruchomości na podstawie art. 6m ust. 1a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, polegające na tym, że postanowienia Regulaminu w zakresie „normatywu pojemnika” nie mogą być traktowane przez organy samorządu gminnego jako kryteria decydujące o zakresie deklaracji dotyczącej wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi- **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 10 lipca 2017 r. do tutejszego organu wpłynął ww. wniosek o wydanie pisemnej interpretacji przepisów. Wniosek ten nie spełniał wymogów, o których mowa w art. 14b §4 Ordynacji podatkowej, w związku z czym pismem z dnia 2 sierpnia 2017 r. nr GOK-RWO.3137.000020.2017 (data doręczenia wnioskodawcy: 10 sierpnia 2017 r.) zwrócono się do wnioskodawcy o usunięcie braków formalnych w terminie 7 dni od dnia doręczenia pod rygorem pozostawienia podania bez rozpatrzenia. Wniosek został uzupełniony

w wyznaczonym terminie, pismem z dnia 17 sierpnia 2017 r. (data nadania: 17 sierpnia 2017 r.), do którego dołączono odpis dokumentu (pełnomocnictwa) potwierdzającego umocowanie do złożenia w imieniu Wnioskodawcy oświadczenia, o którym mowa w art. 14b §4 Ordynacji podatkowej.

We wniosku przedstawiono następujący stan faktyczny:

Stosownie do §8 ust. 2 pkt 8 Regulaminu, średnia tygodniowa ilość odpadów komunalnych wytwarzanych w obiektach handlowych wynosi 60 litrów na każde rozpoczęte 10 m² powierzchni handlowej. Z doświadczeń Wnioskodawcy prowadzącego działalność polegającą m.in. na sprzedaży detalicznej w niewyspecjalizowanych sklepach z przewagą żywności i napojów wynika, że tak określone „normatywy pojemników” w sposób istotny przewyższają rzeczywiste potrzeby w zakresie zapewnienia czystości i porządku, w szczególności w odniesieniu do ilości faktycznie wytwarzanych odpadów komunalnych.

W związku z powyższym zwrócono się o potwierdzenie lub wykluczenie istnienia wpływu istotnego podwyższenia wartości stanowiących „normatyw pojemnika” dla lokali spożywczo-przemysłowych na kształt deklaracji oraz wysokości opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi ponoszonych przez Wnioskodawcę.

Zdaniem Wnioskodawcy postanowienia zawarte w Regulaminie w zakresie charakteru „normatywów pojemników” nie mogą być traktowane jako kryteria decydujące o treści deklaracji dotyczącej wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi sporządzanej przez właściciela nieruchomości niezamieszkałych.

Uzasadniając swoje stanowisko Wnioskodawca wskazał, powołując się na wyroki sądów administracyjnych oraz dorobek doktryny, że przy określaniu rodzaju i minimalnej ilości pojemników organ stanowiący samorządu gminnego obowiązany jest „uwzględnić a nie ustalić” średnią ilość odpadów komunalnych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach oraz liczbę osób korzystających z pojemników. Wskaźniki średniej tygodniowej ilości wytwarzanych odpadów komunalnych dla nieruchomości niezamieszkałych powinny stanowić rezultat analiz dostępnych opracowań z zakresu gospodarki odpadami, bądź obserwacji i konsultacji z podmiotami obsługującymi nieruchomości niezamieszkałe. W przeciwnym razie możliwym jest uznanie, że treść „normatywu pojemnika” nie odpowiada rzeczywistym zapotrzebowaniom określonych kategorii wytwórców odpadów i tym samym przybiera arbitralny i dowolny charakter, co może stanowić podstawę do jego kwestionowania. Ponadto, w ocenie Wnioskodawcy, w przypadku nieruchomości niezamieszkałych ustawodawca w art. 6j ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach odstąpił od instrumentów o charakterze ryczałtowym służących wyliczeniu wysokości opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi i wysokość tej opłaty została powiązana z ilością odpadów rzeczywiście powstających na terenie nieruchomości i „obciążających” gminny system gospodarki odpadami. Ponadto wskazano, że w art. 6j ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach ustawodawca nie przewidział możliwości modyfikowania w drodze uchwał organów stanowiących samorządu terytorialnego sposobu naliczania opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi za nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, w szczególności poprzez odstąpienie od bazowania na zadeklarowanej przez właściciela nieruchomości liczby pojemników. Zdaniem Wnioskodawcy oznacza to, że ostateczny wymiar opłaty za zagospodarowanie odpadów komunalnych pochodzących z nieruchomości niezamieszkałych determinuje iloczyn stawki opłaty za pojemnik o określonej pojemności oraz zadeklarowanej liczby pojemników z odpadami komunalnymi faktycznie powstającymi na danej nieruchomości, nie zaś ryczałtowej ilości pojemników, ustalonej w oderwaniu od rzeczywistych potrzeb w tym zakresie. W ocenie Wnioskodawcy w sytuacji, gdy właściciel

nieruchomości wykaże, że rzeczywiste potrzeby w zakresie gospodarowania odpadami są niższe od wskazanego w regulaminie „normatywu pojemnika” właściwym jest zadeklarowanie ilości pojemników według wskazanych przez właściciela nieruchomości rzeczywistych potrzeb. Powyższe, zdaniem Wnioskodawcy, przesądzałoby o niewiążącym charakterze „normatywu pojemnika”. Wskazano również, że jeśli właściwy organ wykonawczy samorządu gminnego uzna, że deklaracja o wysokości opłaty budzi wątpliwości, ma on możliwość określenia opłaty w drodze decyzji, stosownie do art. 60 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Zgodnie z tym przepisem, organ wykonawczy gminy w toku ustalania wysokości opłaty bierze pod uwagę dostępne dane właściwe dla wybranej przez radę gminy metody, a w przypadku ich braku - uzasadnione szacunki, w tym w przypadku nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, średnią ilość odpadów komunalnych powstających na nieruchomościach o podobnym charakterze. Zdaniem Wnioskodawcy, taka redakcja przepisu miała na celu pozostawienie organowi wykonawczemu gminy swobody w tym zakresie. Ponadto wskazano, że właściciel nieruchomości niezamieszkałej może odpady przekazywać innemu podmiotowi wpisanemu do rejestru działalności regulowanej w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 6q ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach „w sprawach dotyczących opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta (...)”.

Zgodnie z art. 6m ust. 1 wspomnianej ustawy „właściciel nieruchomości jest obowiązany złożyć do wójta, burmistrza lub prezydenta miasta deklarację o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w terminie 14 dni od dnia zamieszkania na danej nieruchomości pierwszego mieszkańca lub powstania na danej nieruchomości odpadów komunalnych”.

Natomiast zgodnie z art. 6m ust. 2 zd. pierwsze tejże ustawy „w przypadku zmiany danych będących podstawą ustalenia wysokości należnej opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi lub określonej w deklaracji ilości odpadów komunalnych powstających na danej nieruchomości właściciel nieruchomości jest obowiązany złożyć nową deklarację w terminie 14 dni od dnia nastąpienia zmiany”.

Zgodnie z art. 6i ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w przypadku nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne, obowiązek ponoszenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi powstaje za każdy miesiąc, w którym na danej nieruchomości powstały odpady komunalne.

Dokonując analizy ww. przepisów wskazać należy, że zobowiązanie z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi powstaje z dniem zaistnienia zdarzenia, z którym ustawa podatkowa wiąże powstanie takiego zobowiązania (art. 21 §1 pkt 1 Ordynacji podatkowej), a więc zamieszkania mieszkańca na nieruchomości (dla nieruchomości zamieszkałych) bądź powstania odpadów komunalnych na nieruchomości (dla nieruchomości niezamieszkałych, na których powstają odpady komunalne).

Zgodnie z art. 21 §2 Ordynacji podatkowej „jeżeli przepisy prawa podatkowego nakładają na podatnika obowiązek złożenia deklaracji, a zobowiązanie podatkowe powstaje w sposób określony w § 1 pkt 1, podatek wykazany w deklaracji jest podatkiem do zapłaty, z zastrzeżeniem § 3”. W odniesieniu do opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi zobowiązanie powstaje w sposób określony w art. 21 §1 pkt 1 Ordynacji podatkowej, a ustawa

o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nakłada na podatników obowiązek złożenia deklaracji. Tym samym przepis art. 21 §2 Ordynacji podatkowej znajdzie zastosowanie w sprawach dotyczących opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi. W związku z powyższym należy zgodzić się ze stanowiskiem RIO w Lublinie zawartym w uchwale z dnia 24 września 2012 r. nr 88/2012, zgodnie z którym „Sposób ustalania wysokości opłaty przyjęty w ustawie z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu w czystości i porządku w gminach (t.j. Dz.U. z 2012 r. poz. 391 ze zm.) opiera się na systemie składania deklaracji, w której zobowiązany do złożenia tej deklaracji samodzielnie dokonuje obliczenia wysokości opłaty. System ten, w którym zobowiązanie powstaje z mocy prawa, powoduje, iż złożenie poprawnej deklaracji nie wymaga wydawania decyzji administracyjnych o wysokości tej opłaty. Deklaracja o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi nie stanowi podstawy do ustalenia przez organ wysokości tej opłaty. Zadeklarowana przez składającego deklarację wysokość opłaty jest kwotą, którą zobowiązany winien zapłacić w terminach wynikających z innych przepisów. Jedynie w przypadku niezłożenia deklaracji bądź uzasadnionych wątpliwości, co do danych w niej zawartych wójt, w drodze decyzji, która ma charakter deklaratoryjny, określa wysokość opłaty, biorąc pod uwagę uzasadnione szacunki. Tylko w tych przypadkach wójt jest uprawniony do określenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi”.

Zdaniem Prezydenta Miasta Opola deklaracja o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi oświadczenie wiedzy podatnika opłaty co do stanu faktycznego podlegającego opodatkowaniu z tytułu opłaty. Należy także wskazać, że zgodnie z art. 6j ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w przypadku nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi iloczyn zadeklarowanej liczby pojemników z odpadami komunalnymi powstającymi na danej nieruchomości oraz stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Szczególną uwagę należy zwrócić na użyte przez ustawodawcę sformułowanie „zadeklarowanej liczby pojemników z odpadami komunalnymi powstającymi na danej nieruchomości”. A zatem okolicznością istotną dla prawidłowego ustalenia wysokości należnej gminie opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi jest ilość powstających na nieruchomości odpadów komunalnych mierzona pojemnością pojemników i ich liczbą. Jak wskazała RIO w Poznaniu w uchwale z dnia 25 marca 2015 r. nr 6/353/2015 „(...) właściciel nieruchomości niezamieszkałych składając deklarację ma obowiązek oszacować ilość odpadów powstających na nieruchomości w ciągu miesiąca wyrażoną w liczbie pojemników o określonej pojemności, a w przypadku zmiany ilości pojemników z odpadami powstającymi na nieruchomości zobowiązany jest w myśl art. 6m ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach złożyć nową deklarację w terminie 14 dni od dnia nastąpienia zmiany.”

Wskazać również należy, że przepis §8 ust. 2 pkt 8 Regulaminu nie jest przepisem prawa, który powodowałby, że deklaracja o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi wypełniona niezgodnie z jego treścią, stanowiłaby deklarację wypełnioną nieprawidłowo pod kątem formalnym. Za takim twierdzeniem przemawia to, że w treści §8 ust. 2 pkt 8 przedmiotowej uchwały mowa jest o średniej łącznej tygodniowej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w danej kategorii nieruchomości niezamieszkałej. Dokonując wykładni językowej wspomnianego przepisu należy stwierdzić, że w potocznym języku poprzez średnią rozumie się średnią arytmetyczną, a więc iloraz sumy liczb i ilości tych liczb. Oczywiście jest więc, że na rezultat danego wyliczenia będący średnią składają się wartości zarówno niższe, jak i wyższe od ich średniej. A zatem, jeżeli w przepisie §8 ust. 2 pkt 8

wspomnianej uchwały jest mowa o tym, że średnia ilość powstających odpadów komunalnych w obiektach handlowych wynosi 60 l na każde rozpoczęte 10 m² powierzchni handlowej, to powstawanie na danej nieruchomości mniejszej ilości odpadów komunalnych niż 60 l na każde rozpoczęte 10 m² powierzchni handlowej i zadeklarowanie takiej ilości odpadów komunalnych w deklaracji nie jest sprzeczne z tym przepisem.

Należy także wskazać, że zgodnie z art. 6m ust. 1a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach „deklaracja zawiera dane niezbędne do określenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi”. Art. 6m ust. 1b przedmiotowej ustawy precyzuje, jakich danych można wymagać w deklaracji o wysokości opłaty. Wskazać należy, że wśród wyliczonych przez ustawodawcę elementów, nie ma wskaźników, o których mowa w §8 Regulaminu. Innymi słowy, brak jest podstaw prawnych do żądania podania w deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi rodzaju nieruchomości niezamieszkałej i metrażu powierzchni handlowej. Podobne stanowisko występuje w orzecznictwie sądów administracyjnych. Przykładowo wskazać można wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z siedzibą w Poznaniu z dnia 12 stycznia 2017 r. sygn. akt I SA/Po 1459/16, w którym wskazano, że *„wskazanie ilości zatrudnionych pracowników, ilości uczących się w szkole uczniów/studentów, ilości dzieci przebywających w żłobku/przedszkolu, powierzchni lokalu handlowego, ilość miejsc konsumpcyjnych lokalu gastronomicznego, ilości znajdujących się w szpitalu/internacie/hotelu/pensjonacie itp. lokalach łóżek, ilości znajdujących się ogródków działkowych, ilości znajdujących się na cmentarzach grobów, liczby przebywających interesantów oraz powierzchni handlowej dla terenów targowych nie ma bowiem wpływu na określenie wysokości opłaty. Wobec tego dane te nie mogą być gromadzone w deklaracji, której wzór ustalony jest na podstawie art. 6n ust. 1 pkt 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach”*. Szczególną uwagę należy zwrócić na dalszą część omawianego rozstrzygnięcia, w którym Wojewódzki Sąd Administracyjny wskazał, że cyt.: *„w świetle przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi nie może być uzależniona od kryteriów związanych z danymi, których ujawnienia domaga się gmina w deklaracji. Dane te nie są zatem niezbędne dla określenia wysokości opłaty.”*

A zatem wobec braku stosownych danych w deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi organ podatkowy nie ma możliwości stwierdzenia, że deklaracja została wypełniona nieprawidłowo pod kątem formalnym, w sytuacji gdy podatnik w deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi zadeklaruje ilość i pojemność pojemników niezgodnie z wskazaniami zawartymi w §8 Regulaminu.

Wskazać także należy, że deklaracja o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi może być również weryfikowana pod kątem merytorycznym, w trybie postępowania podatkowego w rozumieniu działu IV Ordynacji podatkowej. Zgodnie z art. 6o ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach „w razie niezłożenia deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi albo uzasadnionych wątpliwości co do danych zawartych w deklaracji wójt, burmistrz lub prezydent miasta określa, w drodze decyzji, wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, biorąc pod uwagę dostępne dane właściwe dla wybranej przez radę gminy metody, a w przypadku ich braku - uzasadnione szacunki, w tym w przypadku nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, średnią ilość odpadów komunalnych powstających na nieruchomościach o podobnym charakterze.” Jako, że weryfikacja taka opiera się na jurysdykcyjnym postępowaniu

podatkowym, nierozzerwalnie związana jest ona z koniecznością zbadania przez organ podatkowy stanu faktycznego istotnego dla rozstrzygnięcia danej sprawy. A zatem w przypadku, gdy podatnik zadeklaruje taką ilość i pojemność pojemników, która budzi wątpliwości organu podatkowego w tym zakresie, organ podatkowy winien udowodnić podatnikowi, że zadeklarowana przez niego ilość i pojemność pojemników jest nieadekwatna do powstającej na nieruchomości ilości odpadów komunalnych. Do tego jednak wymagane jest ustalenie stanu faktycznego, a więc w tym przypadku ilości odpadów komunalnych powstających na nieruchomości.

Jak wynika z przepisu art. 6o ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach określenie wysokości opłaty w formie decyzji może nastąpić w drodze oszacowania. Jednakże może nastąpić to w przypadku udowodnienia niezłożenia deklaracji albo uzasadnionych wątpliwości co do danych w złożonej deklaracji i braku danych właściwych dla metody wyliczenia opłaty dla nieruchomości niezamieszkałych. Taka konstrukcja przepisu art. 6o ust. 1 wspomnianej ustawy wskazuje, że w pierwszej kolejności organ podatkowy powinien badać spełnienie przesłanek niezłożenia deklaracji i uzasadnionych wątpliwości co do danych w deklaracji, następnie stanu faktycznego w danej sprawie, a dopiero później – w przypadku braku danych- uzasadnionych szacunków. Wobec powyższego należy stwierdzić, że §8 ust. 2 pkt 8 Regulaminu i określona w nim średnia ilość odpadów komunalnych powstająca w danej kategorii nieruchomości niezamieszkałych może być brana przez organ podatkowy do szacowania wysokości opłaty. Jednakże o tym, w jaki sposób organ podatkowy szacuje wysokość opłaty, decyduje sam organ indywidualnie w odniesieniu do każdej sprawy. Nie w każdej sprawie więc wartości zawarte w §8 Regulaminu stanowią będą podstawę do szacowania wysokości opłaty.

Należy również wskazać, że stanowisko zgodnie z którym §8 ust. 2 pkt 8 Regulaminu wpływa na treść deklaracji o wysokości opłaty byłoby nieuzasadnione również dlatego, że wtedy to właściciele nieruchomości niezamieszkałych, na których powstaje większa ilość odpadów komunalnych niż wskazana w tym przepisie mieliby obowiązek deklarowania ilości odpadów komunalnych wynikających z Regulaminu, a nie faktycznie powstających. Tym samym mogłoby dojść do sytuacji, w której deklaracja o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi została wypełniona prawidłowo pod kątem formalnym i merytorycznym, a i tak nie odzwierciedlałaby stanu faktycznego na danej nieruchomości i nie obejmowałaby odbioru wszystkich powstających na nieruchomości odpadów komunalnych. Taka wykładania promowałaby wręcz zachowania podatników niezgodne z istotą ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i aktów prawa miejscowego, polegające na deklarowaniu takiej liczby i pojemności pojemników, jaka wynika z Regulaminu i zagospodarowywaniu ewentualnej nadwyżki odpadów komunalnych w sposób sprzeczny z prawem.

Należy także odnieść się do stanowiska Wnioskodawcy, zgodnie z którym „właściciel nieruchomości niezamieszkałej może odpady przekazywać innemu podmiotowi wpisanemu do rejestru działalności regulowanej w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości”. Warto sprecyzować, że w przypadku prowadzenia działalności gospodarczej gminny system gospodarki odpadami komunalnymi dotyczy wyłącznie odpadów komunalnych, a więc przede wszystkim wytworzonych przez pracowników i klientów. Odpady inne niż komunalne, powstające w wyniku prowadzonej działalności gospodarczej mogą zostać objęte odrębnymi umowami z przedsiębiorcami posiadającymi odpowiednie pozwolenia. W związku z powyższym w przypadku powstawania w przedsiębiorstwie odpadów nie będących odpadami komunalnymi, w deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami

komunalnymi składanej do Urzędu Miasta Opola, należy wziąć pod uwagę przewidywalną ilość odpadów komunalnych wytworzonych tylko przez pracowników i klientów, a na odpady inne niż komunalne, powstające w wyniku prowadzenia działalności należy zawrzeć odrębną umowę.

Na zakończenie powyższych rozważań należy także wskazać, że w uzasadnieniu wniosku o wydanie interpretacji wnioskodawca podał, że „organ stanowiący samorządu gminnego obowiązany jest „uwzględnić a nie ustalić” średnią ilość odpadów komunalnych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach oraz liczbę osób korzystających z pojemników. Wskaźniki średniej tygodniowej ilości wytwarzanych odpadów komunalnych dla nieruchomości niezamieszkałych powinny stanowić rezultat analiz dostępnych opracowań z zakresu gospodarki odpadami, bądź obserwacji i konsultacji z podmiotami obsługującymi nieruchomości niezamieszkałe. W przeciwnym razie możliwym jest uznanie, że treść „normatywu pojemnika” nie odpowiada rzeczywistym zapotrzebowaniom określonych kategorii wytwórców odpadów i tym samym przybiera arbitralny i dowolny charakter, co może stanowić podstawę do jego kwestionowania”. Nawiązując do powyższego organ podatkowy stwierdza, że nie jest jego rolą wypowiedzanie się na temat uprawnienia organu stanowiącego gminy do uregulowania danej kwestii w taki czy inny sposób w akcie prawa miejscowego. W przypadku złożenia wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów organ podatkowy dokonuje wykładni przepisów, które obowiązują, w zakresie wskazanym we wniosku. Akty prawa miejscowego korzystają z domniemania legalności, a zatem skoro nie zostały zakwestionowane przez organy nadzoru we właściwym trybie- mają moc obowiązującą. Rolą organu podatkowego jest dokonanie ich wykładni, jako przepisów obowiązujących i niniejsza interpretacja czyni temu zadość.

POUCZENIE

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego wydanej w indywidualnej sprawie.

Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 ze zm.), skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi.

Niniejsza interpretacja indywidualna, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Otrzymują:

1. - pełnomocnik szczególny
doręczono za pokwitowaniem, za pośrednictwem operatora pocztowego na podstawie art. 144 §3 Ordynacji podatkowej,
2. Aa.

Urząd Miasta Opola
Wydział Gminnego Zarządu
Zarząd Gminy Opola
Strona 7 z 7

